

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 376/2014
07.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ц. и др, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 304/14 од 16.04.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 2982/13 од 08.07.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 07.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 304/14 од 16.04.2014. године, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 2982/13 од 08.07.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 1К бр. 35/12 од 07.03.2013. године окривљени С.Ц., Н.М. и Н.В. оглашени су кривим због по једног кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а окривљени С.С. да је извршио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци, кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па су осуђени и то окривљени С.Ц. на казну затвора у трајању од две године, окривљени Н.М. на казну затвора у трајању од једне године, окривљени Н.В. на казну затвора у трајању од једне године, а окривљени С.С. на јединствену казну затвора у трајању од три године. Истом пресудом окривљенима Н.М., С.С. и С.Ц. у изречене казне затвора урачунато је и време проведено у притвору док је на основу одредбе члана 83. став 1. и 2. КЗ окривљеном Н.В.

изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана, а на основу одредбе члана 87. став 1. КЗ и члана 246. став 1. КЗ окривљеном С.С. изречена мера безбедности одузимања предмета. На основу одредбе члана 193. и 196. сви окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 2982/13 од 08.07.2013. године, у ставу I изреке пресуде делимичним уважањем жалбе браниоца окривљеног Н.В., а поводом жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, бранилаца окривљених Н.М. и С.С., и по службеној дужности преиначена је првостепена пресуда у односу на ове окривљене само у погледу правне квалификације кривичних дела, одлуке о казни и мери безбедности изреченој окривљеном Н.В., тако што је Апелациони суд у Крагујевцу противправне радње окривљених Н.М. и Н.В., за које су првостепеном пресудом оглашени кривим правно квалификовао као по једно кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, а противправне радње окривљеног С.С. за које је оглашен кривим изреком првостепене пресуде у ставу првом и другом правно оценио као једно кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљеном задржао казну затвора у трајању од две године и шест месеци као правилно утврђену и казну затвора у трајању од три месеца за кривично дело из члана 323. став 1. КЗ, као правилно утврђену, па је окривљене за извршено кривично дело осудио и то окривљеног С.С. на јединствену казну затвора у трајању од две године и седам месеци, а окривљеног Н.М. на казну затвора у трајању од једне године, у које казне им је урачунато и време проведено у притвору а окривљеног Н.В. на казну затвора у трајању од шест месеци и истом изрекао меру безбедности обавезног лечења наркомана, док је жалбу Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, жалбе бранилаца окривљених Н.М. и С.С. као и жалбу браниоца окривљеног Н.В. у осталом делу одбио као неосноване, а првостепену пресуду у непреиначеном делу у односу на ове окривљене, потврдио.

Ставом II изреке ове пресуде уважена је жалба окривљеног С.Ц. и његовог браниоца и преиначена првостепена пресуда у односу на овог окривљеног тако што је према окривљеном С.Ц. на основу одредбе члана 354. тачка 2. ЗКП-а одбијена оптужба да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. На основу члана 197. став 1. ЗКП-а, трошкови кривичног поступка у односу на овог окривљеног пали су на терет буџетских средстава.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 2982/13 од 08.07.2013. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 304/14 од 16.04.2014. године само у односу на окривљеног С.Ц., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1. у вези члана 422. став 1. тачка 2. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљеног С.Ц.

Врховни касациони суд је, након што је примерак захтева доставио браниоцу окривљеног С.Ц., адв. М.П., одржао седницу већа у смислу члана 490.

ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/11 и 121/12), о којој није обавестио јавног тужиоца нити браниоца окривљеног, јер веће у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је поднет захтев, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, није основан.

У захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца се наводи да је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 2982/13 од 08.07.2013. године у делу којим је одбијена оптужба повређен закон у корист окривљеног С.Ц. Ово с`тога што је другостепени суд погрешним тумачењем одредбе члана 246. став 1. КЗ и члана 112. тачка 30. КЗ, заузео погрешан став да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, имајући у виду радњу извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ за које је окривљени оптужен, која се не може сматрати истоветном радњом извршења кривичног дела описаном у пресуди Окружног суда у Крагујевцу К. бр. 78/06 од 17.11.2006. године, којом је окривљени раније правноснажно осуђен.

По ставу Републичког јавног тужиоца „продајом опојне дроге - ... у периоду октобар-новембар 2005. године Н.В. ...“, како је у оптужници наведено, окривљени С.Ц. је починио „засебно“ кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, које није обухваћено раније донетом пресудом Окружног суда у Крагујевцу К. бр. 78/06 од 17.11.2006. године, па се ни у ком случају не може говорити о правноснажно пресуђеној ствари, како је закључио Апелациони суд у Крагујевцу.

Супротно ставу изложеном у захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд је закључио да је Апелациони суд у Крагујевцу правилно применио кривични закон када је према окривљеном С.Ц. одбио оптужбу, за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ сходно члану 354. тачка 2. ЗКП-а, с`обзиром да се ради о пресуђеној ствари, што је околност која искључује кривично гоњење.

Правноснажном пресудом Окружног суда у Крагујевцу К. бр. 78/06 од 17.11.2006. године окривљени С.Ц. оглашен је кривим „што је у периоду од августа 2005. године до марта 2006. године у Т., неовлашћено ставио у промет супстанцу која је проглашена за опојну дрогу на тај начин што је у наведеном периоду продао окривљеном С.Н., окривљеном И.М. и окривљеном С.В. ... опојну дрогу“ чиме је учинио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од пет година и шест месеци. Исти окривљени је првостепеном пресудом Вишег суда у Крагујевцу К број 35/12 од 07.03.2013. године оглашен кривим због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, а радња тог кривичног дела се огледа у томе да је окривљени „у периоду октобар-новембар 2005. године у селу Т., СО Ј., неовлашћено ставио у промет супстанце које су проглашене за опојне дроге, на тај начин што је ... Н.В.

из К., продао укупно 20 грама ... по цени од 20,00 еура по граму, тако што му је недељно у континуитету од два месеца продавао количину од 1-2 грама“.

Одредбом члана 112. тачка 30. ЗКП-а која појашњава појам радње кривичног дела одређене трајним глаголом, прописано је, да, кад је радња кривичног дела одређена трајним глаголом, сматра се да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута.

У односу на кривично дело из члана 246. КЗ, чија је радња одређена трајним глаголом, сходном применом одредбе члана 112. тачка 30. КЗ, сматра се да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута. Према томе, број предузетих радњи је ирелевантан, па је без значаја да ли је радња извршења у природном смислу учињена једном или више пута. Овакво кривично дело се, у законском смислу схвата као једно кривично дело, па када је више радњи извршено у једном временском периоду, оне свакако представљају целину и због тога се не могу одвојити као појединачно извршена кривична дела.

Имајући у виду да су радње описане у наведеним пресудама обухваћене истим временским периодом, разматрајући питање пресуђене ствари, другостепени суд је нашао да се у конкретном случају, иако је са више радњи извршено једно кривично дело, не ради о продуженом кривичном делу, због чега се и не може применити одредба члана 61. став 6. Кривичног законика.

У конкретної ситуацији, пошто је окривљени у једном временском периоду, са више радњи извршио једно кривично дело за које је оглашен кривим, онда и радња за коју је одвојено оптужен спада у то исто кривично дело, па пошто је за то кривично дело већ оглашен кривим правноснажном пресудом, онда се, по принципу предвиђеном одредбом члана 4. ЗКП - да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно осуђен, у односу на исто кривично дело у новој оптужници, мора донети одбијајућа пресуда.

Према томе, Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилно применио кривични закон када је према окривљеном С.Ц., на основу члана 354. тачка 2. ЗКП-а одбио оптужбу за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ а наводе из захтева за заштиту законитости о учињеној повреди закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП-а оцењује неоснованим.

Из напред изнетих разлога, налазећи да побијаном другостепеном пресудом није учињена повреда закона на коју је указано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08), и применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Зорица Стојковић, с.р.

Невенка Важић, с.р.